

blev han i Apotekerens Kontor forestillet for en ældre Herre, som kom tilstede under Besøget, hvad aabenbart ikke skete helt tilfældigt. Det var Doktor Mikkelsen.

Da de to Kolleger bagefter fulgtes et Stykke henad Gaden, udtalte Hr. Mikkelsen sig med Overlegenhed om sin tidligere Patient paa Favsingholm.

„Det er forhaabenlig ikke undgaaet Deres Opmærksomhed, at Godsejer Dihmer er utilregnelig,“ sagde han og fortalte om Aarsagen til hans pludselige Tilbagefald, saadan som han selv for ganske nylig havde erfaret den gennem en Telefonsamtale med Asmus Hagen. „Manden vil være et Vrag. Hans hele sørgelige Tilstand er selvforskyldt. Han hører i Virkeligheden hjemme paa en Sindssygeanstalt.“

Trods den aabenbare Ondskabsfuldhed gjorde de faglige Oplysninger, han meddelte, et ret overbevisende Indtryk paa Povl Gaardbo, der under sit Besøg her i Marts en enkelt Gang selv havde haft en lidt usikker Fornemmelse overfor Dihmer. Det var en Dag, da denne havde forelagt ham nogle meget besynderlige Optegnelser, hvormed han vilde godtgøre Tilstedeværelsen af en telepatisk Forbindelse mellem visse Bevægelser i Verdensrummet og hans egen Organismes Funktioner. Med Omhyggelighed var disse ført tilbogs paa rudet Papir, hvor der tillige var indtegnet grafiske Fremstillinger af Planeterne Bevægelser i Himmelfrummet, af Maanens og Solpletternes Af- og Tiltagen, af Forandringerne i Barometerstand, Vindstyrke, Luftens Fugtighedsgrad o. s. v.

Saa forundret han end var bleven, havde han dog ikke